

معرفی چند کتاب تابستانی

تابستان خود را چگونه می گذرانید؟

منصورة رضائی
دانشجوی دکتری
زبان و ادبیات فارسی

زنی که تابستان گذشته رسید

خانم چیستا پیربی که معرف حضورتان است و احتمالاً کتاب پستچی او را خوانده و لذت برده‌اید. توصیه می‌کنیم نمایشنامه زنی که تابستان گذشته رسید را هم بخوانید و لذت ببرید. کتابی که اسمش نمایشنامه است اما خودش یک داستان خوب و خواندنی است. داستانی که در خانه یک استاد بازنشسته ادبیات، روایت می‌شود و پرازگفتگوها و اتفاقات ریز و درشت است که مثل یک پازل به هم وصل شده‌اند و ذهن مخاطب را درگیر می‌کنند. پازلی که مرگ و زندگی، عشق و نفرت از اجزای اصلی آن هستند.

(همید: ببخشین... من هنوز متوجه نشدم، شما چه جوی آدرس این خونه رو پیدا کردین؟

اصلاًکی به شما گفت مامی خوایم طبقه بالارو اجاره بدیم؟

سara: بابا، خواهش می‌کنم.

مرجان: نه اشکال نداره، من آدرس شما رواز بنگاه محل گرفتم آقا... اونا گفتن که شما یه طبقه مستقل دارین که می‌خواین به نفر مجرد اجاره بدین.

همید: اونا خیلی بیخود کردن! برای خودشون تصمیم گرفتن! (با خشم) طبقه مستقل!

سara: بابا! واقعاً که! به کم آرمو تر...

مرجان: چطور؟ من متوجه نمی‌شم. (مکث) شمانمی خواستین طبقه بالارو اجاره بدین؟

سara: چرا، ولی ما...

همید: نه خانم، نمی‌خواستیم!

اشکان: البته تا همین چند دقیقه پیش نمی‌خواستیم، ولی حالا... (به پدرش اشاره می‌کند). مگه نه بابا؟

چند لحظه سکوت.

مرجان: پس برای چی طبقه بالارو نشونم دادین؟ چرا از همون اولش که پامو تو خونه‌تون گذاشتمن، بیرون نکردین؟

همید: شما اصرار داشتی بالارو ببینی، ما هم عادت نداریم کسی رو از خونه‌مون بیرون نکنیم.

مرجان: (بلند می‌شود و چمدانش را بر می‌دارد). ببخشید که وقت‌تو نگرفتم. دیگه مرا حالم نمی‌شم. (به سمت در می‌رود، لحظه‌ای می‌ایستد).

خطره آن تابستان داغ

این داستان از زبان یک خانم وکیل تعریف می‌شود که خیلی اتفاقی با یک آریایی اصیل ساکن آمریکا آشنا می‌شود و کار به امر خیر ختم می‌شود. حالا این خانم وکیل همسرو دخترش را گذاشته آمریکا و تابستان داغش را در ایران سپری کرده. فاصله طولانی ایران و آمریکا فرصت خوبی است که این خانم، تمام خاطرات گذشته‌اش را مژده کرده و داستان جذاب زندگی اش را برای معرفی کند. خاطراتی که در بسیاری از موارد با چاشنی طنز آمیخته شده و ثابت می‌کند یک ایرانی، حتی در ناف نیویورک هم ایرانی است!

(هواییما در حال بلند شدن بود که به فرموده مهماندار کمربند رام حکم بستم. تمام موارد اینمنی حسابی بررسی شده بود تا هواییما در کمال صحت و سلامت در فرودگاه فرانکفورت بزمین بنشیند. مقصد بعدی من از فرودگاه فرانکفورت، تورنتو بود. جایی که دختر کوچکم در کنار همسرم در انتظارم بودند. قبل از پرواز چند کلمه‌ای تلفنی مکالمه داشتیم

و دخترم انگار دیگر تاب دوری من را نداشت. همسرم نیز طبق معمول به من امید می‌داد و تلاش می‌کرد مرا آرام و خوسرد نگه دارد. اما هیچ‌کس از درونم خبر نداشت. درونم که در آن شور و غوغایی بود. قلبم که با کنده شدن از سرزمینم داشت از قفسه سینه‌ام بیرون می‌زد. گویی تمام خاطرات روزگار گذشته همچون توفانی سهمگین مرادر آغوش خود گرفته بود و رهانمی کرد...

تابستان‌های ترش

تابستان است و میوه‌های ترش و رنگارنگش. کتاب تابستان‌های ترش، پنج داستان کوتاه رنگارنگ و خوشمزه دارد. داستان‌هایی که شخصیت اصلی آنها خانم‌ها هستند و در واقع، دنیای رنگارنگ و دغدغه‌های ریز و درشت زنانه را روایت می‌کنند. مهشید وطن دوست این کتاب را نوشته است. (به گمان، من تنها زن ساکن کره زمین هستم که دلک درونش یک مرد است. این موضوع را شب مرگ فروغ فهمیدم. نام صاحب‌خانه من فروغ بود. زنی پابه سن گذاشته با چشم‌مان عسلی که به موهای بلوندش می‌آمد. شوهرش راسال‌های جوانی از دست داده بود و فرزندانش را با حقوق معلمی خودش و مستمری شوهرش راهی فرنگ کرده بود. هفت سال و هفت ماه پیش که به زیرزمین خانه‌اش نقل مکان کردم؛ او را زنی در ظاهر محکم، اما از درون ویران یافتم، نماد باز رفاموشی. آن روز اول که هردو به توافق رسیدیم و من وسایل‌م را به خانه‌اش منتقل کردم، ژست جدی و خشکی گرفت و شروطی برایم ردیف کرد...)

تابستان خیس

این کتاب محمد صابری مثل خود تابستان، داغ است و همین چند ماه پیش منتشر شده است. داستان یک مهندس موفق به نام کامران افخم که یک روز به خودش می‌آید و می‌بیند همه چیز دارد غیر از خوشبختی و آرامش؛ یک مرتبه نوستالژی اش گل می‌کند و یاد خاطرات خوشنیش با دوستان قدیمی اش می‌افتد و دنیا و مافهای را رهایی می‌کند و در به در دنبال رفقایش می‌گردد. این را بگوییم که دوستانش را بیدامی کند اما اتفاقات عجیب و غریبی در انتظار اوست... بخشی از گفت و گویی فرهاد، یکی از دوستان جناب افخم را بخوانید و ببینید یاد فیلم قیصر نمی‌افتد؟

«خود تو مرا قبیت می‌خواه، مثل به نهال تولد خاک سیاه که باغون می‌خواه، آب می‌خواه، کود می‌خواه، بزرگ که شد، هرس می‌خواه، بهش دادی؟ اون وقت‌ها، وقتی خط سوم شمس رو می‌خوندی تمام تلاش‌تومی کرده به دستورات آدم بودنش عمل کنی، یادم می‌آدی به روز تosalن دانشکده بهم گفتی فرهاد اگه آدم بودن اینقدر سخته که شمس می‌گه، وای به حالمون! دست و پات می‌لرزید، معنویت تموم روح و عطاوت فرو تسریخ کرده بود، نگاهت به آدماعوض شده بود، الان چی؟ می‌تونی؟! اگه الان بخونیش فقط می‌خونی، فقط می‌خونی و مثلاً دلت هم می‌بری، چند تا از حرفاش رو هم از برمی‌کنی، همین.»

- در این مطلب
- چندتا از کتاب‌های
- تابستانی را مرور
- مکنیم و چند
- خطشان رامی خوانیم
- تابیینیم تابستان
- غیر از گرما
- جهاتیت‌های دیگری
- هم دارد